

sin Stilling til tredje Behandling, og heller ikke noget enkelt Medlem havde stillet Ændringsforslag. Hvis et Spørgsmaal som dette gøres til Genstand for særlig Lovgivning, vil Tingenes Medlemmer anderledes kunne faa Lejlighed til at undersøge Sagen og tage Stilling til den. Tingene vil ved at henvise Sagen til et Udvalg, der bestaar af Medlemmer, som særlig interesserer sig for en saadan Sag, kunne faa Betryggelse for, at Sagen virkelig faar en tidssvarende og grundig Behandling.

For Finansudvalget, der skal beskæftige sig med en saa stor Mængde Enkeltheder, er det ikke muligt at undergive et Spørgsmaal som dette den Forhandling og Behandling, som det fortjener. Efter mit Skøn fortjener nemlig Spørgsmaalet om en udvidet Landbrugsundervisning paa Landbohøjskolen, Ombytning af det nuværende Kursus med et andet, en Udvidelse af Bygningerne derude en virkelig Behandling ved Udvalg af de Medlemmer af Tingene, der særlig interesserer sig for dette Spørgsmaal. Det er ogsaa den Vej, man tidligere er gaaet. Jeg vil ikke tale om selve Oprettelsen af Landbohøjskolen i 1856, thi det er en temmelig selvfølgerlig Ting, at den skete ved særlig Lov, men i 1892, da der fandt en betydelig Udvidelse Sted, skete denne i Kraft af en særlig Lov, og Sagen var Genstand for lange Forhandlinger og Udvalgsbehandling. Mindretallet mener derfor, at det vil være rigtigst at udskyde denne Sag af Finanslovsforslaget og opfordre Ministeren til at fremkomme med den som et særligt Lovforslag. Derved vil den kunne faa den Behandling, den fortjener, og den kunde blive gennemført lige saa hurtigt og fuldt saa godt, som det kan ske nu paa Finanslovsforslaget. Hvis jeg spørger ærede Medlemmer, om de virkelig har beskæftiget sig med og sat sig ind i dette Spørgsmaal i Vinterens Løb, er der neppe mange, der paa staaende Fod vil kunne sige Ja dertil, medens det vilde være helt anderledes, hvis Sagen var kommet frem paa et særligt Lovforslag. Mindretallet finder det ikke rigtigst, at dette Spørgsmaal afgøres paa Finansloven, men mener, at det maa afgøres ved særlig Lov, navnlig da Sagen er saa lidet forberedt, som den er, saa at det, som det hedder i Anmærkningerne, ikke er muligt i Øjeblikket endnu at sige, hvad der kommer efter. Jeg anbefaler derfor paa Mindretallets Vegne det høje Ting at stemme for vort Ændringsforslag. Følgen af dets Vedtagelse vil sandsynligvis — haaber jeg — blive den, at Ministeren

meget hurtigt vil møde frem med et Lovforslag om Sagen, og et saadant Lovforslag vil endnu i Aar kunne blive behandlet til Ende, saa at der vil kunne udkomme en Lov om denne Sag.

Om selve Sagens Realitet: hvorvidt man vil foretrække et Kursus paa $2\frac{2}{3}$ Aar, som af Kommissionsflertallet foreslaaet, eller man vil følge Professor Oppermann og nogle andre Lærere paa Landbohøjskolen i at gaa til et længere Kursus, ønsker jeg ikke at udtale mig. Jeg ønsker kun, at Sagen maa faa en virkelig indgaaende Behandling, og at Resultatet maa blive det bedst mulige for Landbohøjskolen og Landbrugsundervisningen i vort Land. Dermed være Ændringsforslaget anbefalet.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger angaaende Ændringsforslaget om et Tilskud til Fiskerhøjskolen ved Snoghøj. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som talte paa Mindretallets Vegne, vilde ikke gaa med til dette Tilskud. Det er rigtigst nok, at denne Skole har krævet store Beløb, og der er ogsaa Sandsynlighed for, at det Tilskud, der nu ydes, ikke kan holde den oppe, men vi mener alligevel, at efter alt det, der er ofret, og den Betydning, den sikkert kan have, vilde det være urigtigt, at denne Skoles Virksomhed nu blev standset. Dansk Fiskeriforening har, som sagt, meget stærkt anbefalet Andragendet, og jeg skal gøre opmærksom paa, at den særlig begrundet dette med, at Fiskerne ikke har en eneste Læreanstalt, hvor de unge Fiskere kan faa en virkelig teoretisk Kendskab til det Erhverv, de lever af. Og den gaar ud fra, at Skolen ved Snoghøj er den eneste, der kan sidestilles — den gaar ud fra, at den fuldt ud kan sidestilles — med vore Landbrugsskoler. Derfor mener vi, at det ikke er forsvarligt, at denne Skoles Virksomhed nu helt standses, og det vil den blive, hvis den ikke faar et Tilskud. Vi mener derfor, at det er fuldt ud forsvarligt at yde dette Tilskud paa 3,000 Kr. i de 3 Aar.

Jeg skal saa tillade mig at nævne det andet Spørgsmaal, der er Uenighed om. Det er et noget større Spørgsmaal, nemlig Landbrugsundervisningen paa Landbohøjskolen. Det ærede Mindretallets Modstand mod at afgøre dette Spørgsmaal nu bunder hovedsagelig i, at de ønsker Spørgsmaalet taget ud af Finanslovsforslaget og ordnet ved særlig Lov, saa at den højtærede Minister skulde forelægge